

ÚTRAVALÓ

||. évf. / 35. sz.

„Kérjétek, és adnak nektek, keressetek és találtok,
zörgessetek, és ajtót nyitnak nektek.”

Július 10.: Évközi 24. vasárnap

A Szentmise olvasmányai:

1. **Ter 18,20-32** – Ábrahám imádkozik az Úrhoz, hogy ne pusztítsa el Szodomát és Gomorrát: „Távol legyen tőled, hogy az igazakat megöld a gonoszokkal együtt...”

2. **Kol 2,12-14** – Pál arról tanítja a híveket, hogy Krisztussal együtt mindenkit életre kelt a mennyei Atya.

3. **Lk 11,1-13** – Jézus imádkozni tanítja apostolait, hogy állhatatos szívvel kérjék a mennyei Atyát, mert aki tud kérni, annak adnak.

Örömhír

Assisi Szent Ferenc: A Miatyánk kifejtése

(1) **Ó Szentséges Atyánk,** teremtőnk, megváltónk, vigasztalónk és Üdvözítőnk.

(2) **Aki a mennyekben vagy:** az angyalokban és a szentekben; te világosítod meg őket tudásukban, mert te vagy, Uram, a fényesség; te gyújtasz szeretetre, mert te vagy, Uram, a szeretet; te töltöd el őket bentlakásod által boldogsággal, mert te vagy, Uram, a legfőbb jó, az örök, akitől minden jó ered s aki nélkül semmi jó nincsen.

(3) **Szenteltessék meg a te neved:** ragyogjon föl bennünk a te ismereted, hogy felismerjük, milyen a te jótéteményeid szélessége, ígéreteid hosszúsága, fönséged magassága és ítéleteid mélysége,

(4) **Jöjjön el a te országod:** hogy te uralkodjál bennünk kegyelmeddel és vezess bennünket a te országodba, ahol színed látása homálytalan, szereteted tökéletes, barátságod boldogságot árasztó, élvezésed örökké tartó.

(5) **Legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is:** hogy teljes szívünkben szeressünk téged és szüntelenül reád gondoljunk, hogy teljes lelkünkben mindig utánad sóvárogjunk, hogy teljes elménkben minden szándékunkat feléd irányozzuk és mindenben a te tiszteletedet keressük, s hogy végül minden erőnkben minden képességünket, lelkünk és testünk minden rezdülését a te szereteted szolgálatára fordítsuk és semmi másra; felebarátainkat úgy szeressük, mint önmagunkat, erőnkhez képest iparkodjunk mindenkit szeretetedre gyullasztani, mások szerencsésén nem kevésbé örülni, mint a magunkén, szerencsétlenségükben pedig részvétellel lenni irántuk, és senkit meg nem bántani.

(6) **Mindennapi kenyerünket:** a te szerelmes Fiadat, a mi Urunk Jézus Krisztust, **add meg nekünk ma:** annak a szeretetnek emlékezetére, megértésére és tiszteletére, mellyel irántunk viseltetted, és azokéra, amiket érettünk mondott, tett és szenvedett.

(7) **És bocsásd meg vétkeinket:** a te kibeszélhetetlen irgalmasságodért, szerelmes Fiad szenvedésének erejéből, s a Boldogságos Szűz és minden választottak érdeméért és közbenjárására.

(8) **Miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek:** és ha nem bocsátunk meg valakit egészen, add, Uram, hogy teljesen megbocsássunk; add, hogy az ellenséget igazán szeressük, s érettük nálad buzgón közbenjárjunk, senkinek rosszért rosszal ne fizessünk, s azon legyünk, hogy benned mindenkinek hasznára legyünk.

(9) **És ne vígy minket kísértésbe:** se burkoltba, se nyilvánvalóba, se váratlanba, se tartósba.

(10) **De szabadíts meg a gonosztól:** a múlttól, a jelentől és a jövődtől. Mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké.

Amen.

Július 25.: Szent Jakab apostol

Jakab az Újszövetségben Szalome és Zebedeus fiaként jelenik meg. Testvérével, János evangélistával együtt hívta meg Krisztus a tanítványok közé (Mt 4,21). Jelen volt, amikor Jézus feltámasztotta Jarius leányát (Mk 5,37), valamint a Tábor-hegyen, Krisztus megdicsőülésekor (Mt 17,1) és Jézus elfogásakor a Getszemáni kertben (Mt 26,36). Heródes Agrippa idejében, 44 táján fejezték le (ApCsel 12,2), elsőként szenvedett vértanúhalált az apostolok között.

A középkor egyik leghíresebb búcsújáró helye Szent Jakab sírja volt a spanyolországi Compostellában. A 8. századtól él az a hagyomány az Egyházban, hogy Jakab a mai Spanyolországig eljutott missziós útján. Egy későbbi, 13--14. századi leírás még azt is tudja, hogy igehirdetésének nem volt sok foganatja, el is vesztette Jakab a kedvét, s akkor megjelent neki Zaragózában a Szűzanya és megvigasztalta. E hagyomány a breviáriumba is belekerült: „Jézus Krisztus mennybemenetele után Jakab Júdeában és Szamariában hirdette Jézus istenségét és sokakat elvezetett a keresztény hitre. Ezután Hispániába ment, ahol néhány embert Krisztushoz térített, akik közül később hetet Péter apostol püspökké szentelt és Hispániába rendelt."

Jakab hispániai jelenléte ereklyei átvitelének köszönhető. Az évet nem ismerjük, amikor Jakab földi maradványait Jeruzsálemből Hispániába vitték. A 9. századtól a hagyomány egyöntetűen vallja, hogy Jakab sírja Hispániában van. A legenda szerint a feledésbe ment sír helyét éjszaka csodálatos fény jelölte meg, s a megtalált sírt 800 óta egyre növekvő tisztelet vette körül. Először egy kis kápolnát építettek föléje, amit 899-ben III. Alfonz kibővített, de az arabok 997-ben lerombolták. Magát a sírt azonban megkímélték. 1075--1128 között épült az a bazilika, mely lényegében ma is áll. Szent Jakabot „Isten után a legióságosabb és legerősebb pártfogónak" tisztelték. Érthető, hogy egész Európából zarándokoltak sírjához.

Július 26.: Szent Joakim és Szent Anna, a Boldogságos Szűz Mária szülei

Szent Anna a veszprémi Egyházmegye védőszentje

Szent Joakim nem szerepel az evangéliumokban, először a 2. században keletkezett Jakab protoevangélium említi. Neve annyit jelent: *Isten megvigasztal*.

A legenda elbeszélése szerint *Szent Anna* = *kegyelemmel áldott*, szüleit Stolanusnak és Emerenciának hívták, és Betlehemben éltek. Anna a

Názáretben élő Joachimnak lett a felesége, s mindketten Júda nemzetségéből és Dávid házából származtak. Húsz évig éltek már együtt, de nem volt gyermekük. Gyermektelenségük fájdalmát tovább fokozta egy eset: a templomszentelés ünnepére fölmentek Jeruzsálembe, és Joachim áldozati ajándékot akart felajánlani, de egy Iszakár nevű pap visszautasította az ajándékot azzal a megokolással, hogy bűnös kézből nem fogadja el. Joachim házasságának terméketlenségét ugyanis bűnössége nyilvánvaló jelének látta.

Joachimot ez a megszegényítés olyan érzékenyen érintette, hogy hazatérve elhatározta: nem marad többé a városban, hanem elbujdosik az erdőkbe és a mezőre a pásztorok közé. És így is tett. Nem sokkal később azonban megjelent neki Isten angyala és megvigasztalta. Megígérte neki, hogy imádságaiért és alamizsnáiért Anna gyermeket szül, mégpedig egy leányt, akit majd Máriának kell nevezniük. Az angyal azt is megmondta, hogy a gyermek fogantatásától fogva telve lesz Szentlélekkel. Szava igazsága mellé jelül azt adta, hogy Joachim menjen föl Jeruzsálembe hálát adni Istennek, és a templomban, az Aranykapunál találkozni fog a feleségével, akit ugyanígy angyali jelenés indít arra, hogy a templomba menjen. Úgy is történt. Joachim és Anna az Aranykapunál találkoztak, boldogan elmondták egymásnak a látomásukat, majd hálát adván Istennek, visszatértek otthonukba, Názáretbe. Anna az ígélet szerint fogant és megszülte a kislányt, akit Máriának neveztek el. Joachim ezután hamarosan meghalt.

Ünnepe a 13--14. században terjedt el Európában, annak az érdeklődésnek következményeként, amellyel Krisztus emberi természete és emberi valósága felé fordultak a hívők. Az ünnep dátuma egy templom fölszentelésének évfordulójából adódott. A régi hagyomány ugyanis úgy tartotta, hogy Mária Jeruzsálemben született, és szülőháza, Anna asszony háza a Bethesda-tó közelében állt. Az 5--6. században e föltételezett születési hely fölé bazilikát építettek, s ennek fölszentelési napja volt július 26.

Július 29.: Szent Márta

Mária és Lázár nővére. Amikor Jézus Betániában meglátgatta a testvéreket, Máriát, és Mártát, Mária Jézust hallgatta, míg Márta a vendégeknek szolgált fel (Lk 10,38-42). Jelen volt, amikor Jézus feltámasztotta Lázárt, s megvallotta hitét, hogy Jézus a Messiás és Isten Fia (Jn 11,1-45). Mártát szolgálata miatt a háziasszonyok védőszentjének tekintik.